

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17387

гр. София, 07.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в закрито заседание на 07.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **7037** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК във вр. чл.144 от АПК, във вр. § 40 от ПЗР към ЗИД на АПК (ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.)
Образувано е по молба с вх.№11958/07.04.2026 г. по регистъра на АССГ, подадена от „ДАЯ ТУР“ ЕООД, представлявано от управителя К. А. М., с която се иска постановеното по делото решение да бъде изменено в частта за разноските.

В молбата се твърди, че неправилно на заинтересованата страна (ЗС) „СОФИ ЦЕНТЪР“ ООД е присъдено адвокатско възнаграждение с ДДС, а на ответника- юрисконсултско възнаграждение в размер на 306.78 евро. Присъдените разноски били прекомерни и не били съобразени със задължителното тълкуване на СЕС по дело С-438/2022 г.

От насрещните страни по молбата, отговор е подала само ЗС „СОФИ ЦЕНТЪР“ ООД, с който се оспорва основателността на искането.

Искането е допустимо, а разгледано по същество е неоснователно:

1.По отношение на ЗС „СОФИ ЦЕНТЪР“ ООД:

С решението в полза на тази страна са присъдени разноски в размер на 255.64 евро (500 лева).

На основание § 2 а от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ДВ - бр. 84 от 2016 г.) за нерегистрираните по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните длъжимият данък върху добавената

стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на ЗДДС (В този смисъл: Определение № 11990 от 28.09.2020 г. на ВАС по адм. д. № 1683/2020 г., 5-членен с-в; Определение № 10087 от 5.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 9065/2021 г., I о.; Определение № 3557 от 3.04.2025 г. на ВАС по адм. д. № 5834/2024 г., V о.; Определение № 11575 от 30.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 8608/2024 г., II о.; Определение № 8092 от 22.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 6602/2025 г., VI о.). В случая видно от приложената фактура, ЗС „СОФИ ЦЕНТЪР“ ООД е регистрирано по ЗДДС, като е посочен неговият ДДС номер. Съществено в случая е и друго- разноските на ЗС са в много по-голям размер- 1250 лева, а с начислен ДДС- 1500 лева, от които съдът е присъдил 500 лева- 255.64 евро. В този смисъл правоимаща да иска изменение на решението в частта за разноските изглежда да е била ЗС „СОФИ ЦЕНТЪР“ ООД, а не жалбоподателят. Присъденото възнаграждение е под минималния размер за дела по ЗУТ, установен в чл. 8, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, което е допустимо предвид задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело С-438/22 на СЕС.

2. По отношение на присъденото юрисконсултско възнаграждение:

С решението „ДАЯ ТУР“ ЕООД е осъдена да заплати на Столичната община общо сумата от 306.78 евро, юрисконсултско възнаграждение за защита на ответника- гл. архитект на СО и ЗС -Район „В.“, осъществена от юрисконсулти.

В случая жалбоподателят очевидно не е съобразил факта, че се касае за общо присъдено юрисконсултско възнаграждение на две страни по делото- главния архитект на Столичната община (ответник) и Район „В.“-СО (ЗС по делото, за която актът е благоприятен), т. е. на всяка от страните по 153.39 евро (300 лева). Така определеният размер, както е посочено в мотивите към съдебното решение, е съобразен с предмета на делото, проведените по делото осем съдебни заседания, вкл. и проявената процесуална активност от пълномощниците юрисконсулти и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ размер. Особеното е, че в производствата по АПК разноските се „възлагат върху“, съответно се „възлагат в полза“ не на органа, когато този орган не е юридическо лице, а на юридическото лице, в чиято структура се намира органът. В случая нито главният архитект на СО, нито Район „В.“ са юридически лица и нямат собствен бюджет. Юридическо лице е общината и именно тя има бюджет - чл. 136, ал. 3 и чл. 141, ал. 1 от

Конституцията, както и чл. 14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. С оглед на това на СО е било дължимо присъждането на юрисконсултско възнаграждение за защитата на две от страните по делото, осъществена за всяка от тях от отделни юрисконсулти - ответника и ЗС, в случая. Това е и основанието съдът да присъди юрисконсултското възнаграждение общо на Столична община, като изрично е посочил, че то е за защитата на ответника и на ЗС, осъществена от юрисконсулти“.

С оглед на изложеното, Административен съд София- град, II о., 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молба с вх.№11958/07.04.2026 г. по регистъра на АССГ, подадена от „ДАЯ ТУР“ ЕООД, представлявано от управителя К. А. М. за изменение в частта за разностите на Решение №10429/16.03.2026 г., постановено по адм. дело №7037/2024 г. по описа на АССГ.

Определението може до бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 7-модневен срок от съобщаването му.

Определението да се съобщи чрез изпращане на препис от него на молителя- „ДАЯ ТУР“ ЕООД и на насрещните страни по него- „С. ЦЕНТЪР“ ООД, главния архитект на СО и Район „В.“-СО.

СЪДИЯ: